

— az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére a Bíróság eljárási szabályzatának 69. és 73. cikke alapján.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező a következő jogalapokra hivatkozik:

- A háború, mint az elévülést megszakító *vis maior*. Azon események, amelyekkel a fellebbező 2010 novemberében Elefántcsontparton szembesült, *vis maior*nak minősülnek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 45. cikke értelmében, a hadiállapot miatt, amely megszakítja a fellebbezővel szemben a Tanács által hozott aktusokra vonatkozó elévülési időt.
- A jelen, a háború miatti *vis maior* megakadályozza a fellebbezőt abban, hogy szabadon gyakorolhassa a jogorvoslatához való jogát azon aktusokkal szemben, amelyek nyilvánvalóan sértik az alapvető jogait.
- Az alapvető jogok és szabadságok magasabb rendűek, mint a jogbiztonság elve. A Törvényszék, amikor a jogbiztonság elvére hivatkozott a felperes kérelmének elfogadhatatlanná nyilvánítása végett, megsértette a bírósághoz fordulásra vonatkozó alapvető jogát és a védelemhez való jogát. A fellebbezőt következképpen megfosztották az illetékes bíróság előtti meghallgatáshoz való jogától.
- A távolságra tekintettel járó határidő és a keresetindítási határidő alkalmazhatatlansága háború esetén. A távolságra tekintettel járó határidő és a keresetindítási határidő nyílt háborúban álló államban élő címmel szemben nem alkalmazható. Az ilyen határidők csak békeidőben és az európai kontinensen alkalmazhatóak. Márpedig a fellebbező másik kontinensen él, és ezért a Törvényszék eljárási szabályzata 102. cikkének a jelen esetre történő szigorú alkalmazása vitathatatlanul sérti az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkét.
- Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkének magasabb rendűsége. A Törvényszék eljárási szabályzata 102. cikke semmissé teszi az Európai Unió működéséről szóló szerződésben előírt bármilyen értesítési kötelezettséget, amelynek értelmében a keresetindítási határidő az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, vagy akkortól számít, hogy az érdekelt tudomást szerzett az aktusról. Az eljárási szabályzat 102. cikke ugyanis elvonatkoztat a közlési kötelezettségtől, és nem veszi figyelembe azt a napot, amikor a felperes ténylegesen tudomást szerzett az aktusról, ezáltal korlátozza az EUMSZ 263. cikk betűjét és szellemét. Ennélfogva a 102. cikk veszélyezteti a Szerződés — amely magasabb rendű jogi értékkel bír, és amely kötelező az Európai Uniót alkotó

intézményekre nézve — által biztosított és védett jogokat. Következésképpen, mivel a megtámadott aktusokat nem közölték a fellebbezővel, és ez sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkének ötödik bekezdését, a keresetindítási határidő csak akkortól kezdődhet, hogy a fellebbező tudomást szerzett a vele szemben hozott aktusokról.

- Az alapvető jogok és szabadságok súlyos megsértése. A jogbiztonság elve, ahogyan arra a Törvényszék hivatkozott, súlyosan veszélyezteti a jogbiztonságot egészében véve, hiszen az Európai Uniót kívül, háborúban álló országban élő jogalanyok olyan szankciókkal sújthatók, amelyekkel szemben nem tudják érdemben gyakorolni a jogorvoslatához való jogukat, hiszen nem szereznek tudomást a szankcióról.
- Másodlagosan a fellebbező a Tanács által vele szemben hozott aktusok megsemmisítését kéri az alapvető jogok és szabadságok megsértésének súlyos volta miatt. Mivel a megtámadott aktusok sértik a különböző nemzetközi szerződések által védett alapvető szabadságokat, a Bíróság feladata megsemmisíteni az említett aktusokat, mivel azok jogellenessége sérti a kialakult európai jogrendet, továbbá azon okból, hogy semmilyen keresetindítási határidő nem támasztható a védett alapvető jogok és szabadságok megsértésének súlyossága miatt.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-350/11. sz., Boni-Claverie kontra Tanács ügyben 2011. július 13-án hozott végzése ellen Akissi Danièle Boni-Claverie által 2011. szeptember 21-én benyújtott fellebbezés

(C-480/11. P. sz. ügy)

(2012/C 6/05)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Akissi Danièle Boni-Claverie (képviselők: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas és M. Ceccaldi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa A. Danièle Boni-Claverie keresetét elfogadhatónak;
- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-350/11. sz. ügyben 2011. július 13-án hozott végzését, amely megállapította a kereset elfogadhatatlanságát;

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy a fellebbező érvényesíthesse jogait;
- az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére a Bíróság eljárási szabályzatának 69. és 73. cikke alapján.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező a következő jogalapokra hivatkozik:

- A háború, mint az elévülést megszakító *vis maior*. Azon események, amelyekkel a fellebbező 2010 novemberében Elefántcsontparton szembesült, *vis maior*nak minősülnek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 45. cikke értelmében, a hadiállapot miatt, amely megszakítja a fellebbezővel szemben a Tanács által hozott aktusokra vonatkozó elévülési időt.
- A jelen, a háború miatti *vis maior* megakadályozza a fellebbezőt abban, hogy szabadon gyakorolhassa a jogorvoslathoz való jogát azon aktusokkal szemben, amelyek nyilvánvalóan sértik az alapvető jogait.
- Az alapvető jogok és szabadságok magasabb rendűek, mint a jogbiztonság elve. A Törvényszék, amikor a jogbiztonság elvére hivatkozott a felperes kérelmének elfogadhatatlanná nyilvánítása végett, megsértette a bírósághoz fordulásra vonatkozó alapvető jogát és a védelemhez való jogát. A fellebbezőt következésképpen megfosztották az illetékes bíróság előtti meghallgatáshoz való jogától.
- A távolságra tekintettel járó határidő és a keresetindítási határidő alkalmazhatatlansága háború esetén. A távolságra tekintettel járó határidő és a keresetindítási határidő nyílt háborúban álló államban élő címmel szemben nem alkalmazható. Az ilyen határidők csak békeidőben és az európai kontinensen alkalmazhatóak. Márpedig a fellebbező másik kontinensen él, és ezért a Törvényszék eljárási szabályzata 102. cikkének a jelen esetre történő szigorú alkalmazása vitathatatlanul sérti az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkét.
- Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkének magasabb rendűsége. A Törvényszék eljárási szabályzata 102. cikke semmissé teszi az Európai Unió működéséről szóló szerződésben előírt bármilyen értesítési kötelezettséget, amelynek értelmében a keresetindítási határidő az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, vagy akkortól számít, hogy az érdekelt tudomást szerzett az aktusról. Az eljárási szabályzat 102. cikke ugyanis elvonatkoztat a közlési kötelezettségtől, és

nem veszi figyelembe azt a napot, amikor a felperes ténylegesen tudomást szerzett az aktusról, ezáltal korlátozza az EUMSZ 263. cikk betűjét és szellemét. Ennélfogva a 102. cikk veszélyezteti a Szerződés — amely magasabb rendű jogi értékkel bír, és amely kötelező az Európai Uniót alkotó intézményekre nézve — által biztosított és védett jogokat. Következésképpen, mivel a megtámadott aktusokat nem közölték a fellebbezővel, és ez sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkének ötödik bekezdését, a keresetindítási határidő csak akkortól kezdődhet, hogy a fellebbező tudomást szerzett a vele szemben hozott aktusokról.

- Az alapvető jogok és szabadságok súlyos megsértése. A jogbiztonság elve, ahogyan arra a Törvényszék hivatkozott, súlyosan veszélyezteti a jogbiztonságot egészében véve, hiszen az Európai Uniót kívül, háborúban álló országban élő jogalanyok olyan szankciókkal sújthatók, amelyekkel szemben nem tudják érdemben gyakorolni a jogorvoslathoz való jogukat, hiszen nem szereztek tudomást a szankcióról.
- Másodlagosan a fellebbező a Tanács által vele szemben hozott aktusok megsemmisítését kéri az alapvető jogok és szabadságok megsértésének súlyos volta miatt. Mivel a megtámadott aktusok sértik a különböző nemzetközi szerződések által védett alapvető szabadságokat, a Bíróság feladata megsemmisíteni az említett aktusokat, mivel azok jogellenessége sérti a kialakult európai jogrendet, továbbá azon okból, hogy semmilyen keresetindítási határidő nem támasztható a védett alapvető jogok és szabadságok megsértésének súlyossága miatt.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-351/11. sz., Djédjé kontra Tanács ügyben 2011. július 13-án hozott végzése ellen Alcide Djédjé által 2011. szeptember 21-én benyújtott fellebbezés

(C-481/11. P. sz. ügy)

(2012/C 6/06)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Alcide Djédjé (képviselők: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas és M. Ceccaldi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa Alcide Djédjé keresetét elfogadhatónak;